

بیانیه حزب ایران به مناسبت سالروز قیام دانشجویی ۱۶ آذر

در بیانیه ای که حزب ایران به مناسبت سالروز قیام دانشجویی ۱۶ آذر منتشر کرد آمده است:

در حالی که تمامی رهبران نهضت یا در بازداشت و یا مخفی بودند تنها بعد از گذشت چهارماه از وقوع کودتا بار دیگر با حضوری گسترده در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ با وجود تهدیدها و التیماتوم های رژیم سرکوب گر به صورتی یکپارچه در اعتراض به ساقط کردن غیر قانونی دولت ملی مصدق و مسافرت معاون ریاست جمهوری آمریکا به ایران در دانشکده فنی تهران به عنوان اولین تظاهرات گسترده گرد هم آمده بودند، حاکمیت برآمده از کودتا که مست قدرت بوده با تفکر واهی خاموش کردن دانشگاه به عنوان یکی از پایه های اصلی جنبش آزادی خواهانه ملت ایران با حمله ای سبوعانه با شکستن حریم دانشگاه سه تن از دانشجویان مبارز به نامهای (قندچی، بزرگ نیا و شریعت رضوی) را به شهادت رساندند تا شاید به رغم خود جنبش ملی ایرانیان را سرکوب کنند.

اما برخلاف میل دستگاه استبداد نه تنها مجاهدت و ایثار دانشجویان فداکار میهن سرکوب و به دست فراموشی سپرده نشد، بلکه این روز از سوی دانشجویان و مردم مبارزه ایران به یاد این سه شهید آزاده و دانشجویان حق طلب به عنوان روز دانشجو و نماد مبارزات دانشجویی نامیده شد و جوانان و دانشجویان بسیاری با الگو برداری از این جوانان مبارز تا به امروز به مقابله با استبداد پرداختند.

ما یاد شهدای گرانقدر ۱۶ آذر ۱۳۳۲ و تمامی شهدای این مهد علم و فرهنگ و آزادی که در راه تحقق آرمان های ملی ایرانیان جان خود را فدا کردند گرامی می داریم و درودهای خود را نثار روان پاک این آزادگان می کنیم و تردیدی نداریم که این مبارزات و فداکاری های بی شمار توسط نسل های آینده گرامی شمرده خواهند شد و راهشان پُر رهرو خواهد بود.

جاوید باد ایران

۱۶/۹/۱۳۸۴

خطر آفرینی سران اسلامی

بقیه از ص ۱

بکارگیری زور و اعمال وحشیانه قدرت در برابر اقوام و اقلیت های مذهبی نگرانی های فزاینده ای را نه تنها در میان اقوام بلکه در میان همه مردم آزاده و میهن دوست ایران پدید آورده است که با گذشت زمان ابعادی گسترده تر می یابد.

گرچه شیوه های سرکوبگرانه نظام خودکامه مذهبی، در مورد همه شهروندان ایرانی به یکسان اعمال شده و می شود و از این جهت گرد، لُر، پارس، ترک، گیلک، بلوچ، عرب و ... فرقی ندارند، ولی شرایط خفقان حاکم بر کشور و فقر، نداداری و فلاکتی که مردم استانهای مرزی و اقوام غیور ایران با آن دست بگریبان هستند می تواند باعث شود تا شعار تجزیه طلبی در میان مردم آن مناطق گیرایی و جذابیت بیابد و این امکان را فراهم آورد که دولت های بیگانه، به منظور اعمال فشار بر جمهوری اسلامی یا بهره گیریهای سیاسی دیگر نسبت به آن توجه خاص میدول دارند و با کمک عوامل خود به گسترش آن دامن زنند.

در هر سه مورد یادشده، سیاست نظام مذهبی کاملاً روشن است. سیاست های آشکار و پنهان کشورهای بیگانه را نیز پیرامون آنها کم و بیش می توان تشخیص داد، آنچه در این میان روشن نیست موضع اپوزیسیون است.

البته تا اپوزیسیون واقعی که نیروی اکثریت را مردم در کنار خود داشته باشد، شکل نگرفته و پدید نیاید، نمی تواند موضع گیری قابل قبولی ارائه دهد و توجه مردم ایران و دولت های قدرتمند را به خود جلب کند.

در نبود یک اپوزیسیون ملی، متشکل و پر قدرت، قابل قبول مردم ایران، طبیعی است که هر سازمان، گروه یا شخصیت سیاسی به خود اجازه دهد، دیدگاه هایش را پیرامون مسایل بالا بیان نماید. دیدگاه هایی که نه تنها در یک سمت و سو نیست، بلکه در تضاد با هم بوده و گهگاه در تضاد با منافع ملی است.

در شماره های آینده جبهه ملی، دیدگاههای خود را از چشم انداز تفکر ملی پیرامون هر یک از سه موضوع یاد شده بیان خواهیم کرد. *